

De Klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg

is inzake de klacht 2020/044 van:

de heer XXXXX, geboren XXXXX, ten tijde van de klacht verblijvend binnen de kliniek Opsy, onderdeel van GGzE.

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. Ontstaan en loop van het geding

De klachtencommissie ontving op 9 oktober 2020 een klaagschrift, gedateerd 9 oktober 2020, van de heer XXXXX, hierna te noemen klager.

Klager heeft zich bij het formuleren van zijn klaagschrift laten bijstaan door mevrouw XXXXX, Patiëntenvertrouwenspersoon.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen de beslissing/gedraging van de heer XXXXX, Geneesheer-directeur.

De klachtencommissie ontving op 16 oktober 2020 een ongedateerd verweerschrift. Het verweerschrift vermeldt dat de heer XXXXX het verweer heeft gevoerd. Hij zal hierna als verweerder worden aangeduid.

De klachtencommissie was door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan niet in de gelegenheid om klachten in fysieke aanwezigheid van klager en verweerder te behandelen. De klachtencommissie heeft de klacht daarom via een beeldverbinding behandeld. Klager en verweerder, de personen die hen bijstonden, alsmede de leden van de klachtencommissie en de secretaris van de klachtencommissie hebben deelgenomen aan de behandeling van de klacht via de beeldverbinding.

Klager is er blijkens de toestemmingsverklaring mee akkoord dat de commissieleden, indien nodig, het dossier inzien, eventueel door middel van fotokopieën.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich op het niet tijdig reageren op het verzoek van klager om hem over te plaatsen op grond van artikel 8:16 Wvvgz.

3. Standpunt van de klager

Klager is van mening dat het te lang heeft geduurd alvorens hij een reactie kreeg op zijn verzoek van 25 augustus 2020 tot overplaatsing. Klager zou graag overgeplaatst worden naar Autismepunt in Eindhoven of een particuliere instelling.

4. Standpunt van de verweerder

De klacht van klager komt voort uit zijn “verzoek tot overplaatsing” naar een andere instelling van 25 augustus 2020. Op 29 september ontdekte verweerder dat het overplaatsingsverzoek van klager aan zijn aandacht was ontsnapt, waarop hij per e-mail contact met klager heeft gezocht om hem hierover te informeren en zijn excuses voor deze vertraging aan te bieden. Verweerder heeft tevens gevraagd om hem een week respijt te geven, omdat hij vanaf de volgende werkdag een week vrij zou zijn. Verweerder heeft geen reactie terug gekregen van klager waaruit bleek dat hij het niet

eens was met deze handelwijze. Bij terugkomst van verlof op 10 oktober trof verweerder de klacht aan, gedateerd 9 oktober 2020.

In zijn klacht heeft klager heeft aangegeven, het niet eens te zijn met het feit “dat de gedraging van de GD ervoor zorgt dat het nog drie weken duurt voordat hij een reactie krijgt op zijn verzoek tot overplaatsing.” Hierdoor is hij nu -naar zijn beleving- voor “het gedwongen feit komen staan dat zijn ambulant regiebehandelaar vindt dat hij nu eerst gediagnosticeerd moet worden, voordat zijn verzoek tot overplaatsing ten uitvoer kan worden gebracht.” Dit zou -in zijn beleving- niet aan de orde zijn geweest wanneer verweerder het verzoek tot overplaatsing tijdig had verwerkt. Klager heeft eveneens aangegeven wat er volgens hem gedaan kan worden om de klacht te verhelpen: “Dat ik zo spoedig mogelijk overgeplaatst wordt naar Autismepunt Eindhoven of een particuliere instelling.”

Tot op heden is door verweerder nog geen besluit genomen over wel of niet overplaatsing naar een andere instelling.

Klager is van mening dat het uitstel van de beslissing tot overplaatsing voor hem betekent dat hij nu eerst gediagnosticeerd moet worden. Dit is een onterechte aanname. Verweerder heeft navraag gedaan bij de diens regiebehandelaar en dit leerde verweerder dat er al enige tijd behoefte bestaat aan aanvullende diagnostiek bij klager. Er is ook door de regiebehandelaar geen enkele toezegging gedaan voor eventuele overplaatsing. De diagnostiek moet dan ook los gezien worden van de wens van klager om overgeplaatst te worden.

Tenslotte wil verweerder opmerken dat klager een verzoek heeft gedaan tot overplaatsing naar een instelling zoals “Autismepunt of een particuliere instelling”. Dit verzoek kan helaas niet gehonoreerd worden daar deze instellingen niet onder de WvGGZ vallen. Er is derhalve geen overplaatsing naar deze instellingen mogelijk.

Verweerder wil nogmaals aangeven dat hij het betreurt dat de beslissing over een eventuele overplaatsing langer geduurd heeft dan voorzien. Hij heeft begrip voor het verzoek van klager en wil graag gezamenlijk met hem bezien wat er op dit moment voor mogelijkheden voor hem zijn.

5. Bevoegdheid klachtencommissie

Klager heeft een zorgmachtiging, ingaande 15 juni 2020 tot en met 15 december 2020 en verbleef ten tijde van de klacht binnen de kliniek van Opsy. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht zoals omschreven in artikel 10:3 van de WvGGZ kan indienen.

De klacht richt zich tegen het uitblijven van een beslissing zoals bedoeld in artikel 8:16 van de WvGGZ. Op grond van artikel 10:3 onder a WvGGZ kan een patiënt aan wie op grond van een zorgmachtiging verplichte zorg kan worden geboden een klacht indienen over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van artikel 8:16 eerste, tweede en derde lid. De klachtencommissie is bevoegd om de klacht van klager te beoordelen.

De klachtencommissie voldoet voor wat betreft haar samenstelling aan artikel 10:2 lid 3 van de WvGGZ.

6. Beoordeling

De klachtencommissie gaat bij haar beoordeling uit van de klacht van klager, zoals die is verwoord in het klaagschrift.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat verweerder in zijn verweerschrift erkent dat het te lang heeft geduurd voordat hij heeft gereageerd op het verzoek van klager om overgeplaatst te worden. Verweerder heeft dit ook herhaald bij de mondelinge behandeling van de klacht. Tevens heeft verweerder nogmaals beklemtoond dat hij de gang van zaken betreurt en daarvoor zijn verontschuldigingen aan klager aangeboden. Klager heeft deze verontschuldigingen aanvaard.

Omdat verweerder de klacht van klager heeft erkend, is dit reeds voldoende voor de klachtencommissie om de klacht gegrond te verklaren. De klachtencommissie komt daardoor niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht.

Overigens wil de klachtencommissie wel opmerken dat het standpunt van verweerder dat een overplaatsing van klager naar een zorgaanbieder die geen verplichte zorg mag bieden juist is.

De klachtencommissie acht de klacht gegrond.

7. Uitspraak

De klachtencommissie voornoemd, verklaart de klacht van de heer XXXXX over het niet tijdig reageren op zijn verzoek om hem over te plaatsen op grond van artikel 8:16 Wvvgz: **gegrond**.

8. Schadevergoeding

Klager heeft de klachtencommissie verzocht om een schadevergoeding toe te kennen. Op verzoek van de klachtencommissie is een onderbouwing van dit verzoek op 22 oktober 2020 aan de klachtencommissie overgelegd. Klager baseert zijn verzoek om schadevergoeding op het onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam "Schadevergoeding vragen aan een klachtencommissie als bedoeld in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg; wat is billijk?" In dit onderzoeksrapport wordt een forfaitair stelsel voor het toekennen van schadevergoedingen voorgesteld.

De klachtencommissie heeft zich reeds enkele malen op het standpunt gesteld dat zij dit forfaitaire stelsel niet zal volgen. De belangrijkste reden daarvoor is dat de in het rapport genoemde bedragen buitensporig afwijken van de standaardbedragen tegemoetkomingen die in het gevangeniswezen worden toegekend door een beklagcommissie. De klachtencommissie is van oordeel dat, zeker in het geval van klachten van personen die met een strafrechtelijke titel worden geplaatst in GGzE, aansluiting gezocht moet worden bij de bedragen die in dat systeem kunnen worden toegekend als schadevergoeding. De klachtencommissie kan niet goed inzien dat als de bedragen die als schadevergoeding kunnen worden toegekend in het gevangeniswezen als redelijk en billijk worden beschouwd, dat niet zouden zijn in de situatie waarin een persoon met een strafrechtelijke titel in een instelling voor geestelijke gezondheidszorg verblijft.

De klachtencommissie is het met klager eens dat het uitblijven, binnen een redelijke termijn, van een schriftelijke en gemotiveerde beslissing van de geneesheer-directeur op het verzoek om overplaatsing norm overschrijdend is. Dat is door verweerder ook erkend.

De klachtencommissie kan zich ook voorstellen dat bij klager de onduidelijkheid of zijn verzoek al dan niet zou worden gehonoreerd, ook in het licht van zijn diagnose, tot onrust, onzekerheid en spanning heeft geleid.

Klager geeft aan dat de periode waarover de schadevergoeding zou moeten worden berekend twee weken is. De klachtencommissie kent in dat licht, aan klager een schadevergoeding van € 70,= (14 x € 5,=)toe.

Aldus gedaan op 22 oktober 2020 door de Klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg, bestaande uit de heer XXXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXXX, psychiater en mevrouw XXXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXXX, secretaris.

w.g. XXXXX

w.g. XXXXX

Voor afschrift,
De secretaris
(mevrouw XXXXX)